

Slibovali, dušovali se, neplní

Fialovy fantasmagorie o německých platech se snaží zakrýt drsnou realitu České republiky zhutované téměř čtyřmi lety vlády pětidemolice. Realitu, ve které nejen, že nedoháníme Západ, ale ve které nám v životní úrovni utíkají i země na východ od nás, např. Polsko. Abychom tento trend zvrátili, je zcela nezbytné říct v říjnu stranám pětidemolice co nejdůrazněji Stačilo!

U cen potravin, nebo přesněji řečeno u toho, jaké pohádky se nám před volbami ještě budou snažit zástupci vládních stran namluvit, se ještě chvíli zastavme. Člen TOP 09 Marek Gajoš se na síti X pustil do srovnání cen džusů, a dopadlo to vlastně tak nějak, jak u TOP 09 čekáte. V reakci na to, že 2 litry stoprocentního pomerančového džusu u nás stojí už 230 korun, Gajoš uvedl, že stačí popojít pár kroků a 2 litry džusu lze koupit za 33 korun, přičemž se nezapomněl otřít o »pohodlnou levici«. Čeho si ale Gajoš nevšiml, bylo to, že srovnává 100% džus s nápojem s podílem ovoce 4 % z koncentrátu. A tak se klidně může stát, že lidé z TOPky budou pohodlné levici brzy radit, ať si místo nářku nad drahým bydlením lidé pořídí stany. Spát se v tom dá a stačí udělat jen pár kroků.

A zastavme se také u nové studie Institutu pro demokracii a ekonomickou analýzu, která se zaměřila na platy učitelů v roce 2024. Podle školského zákona mají platy učitelů odpovídat 130 % průměrného příjmu. Ačkoli se vláda vloni dušovala, že tento závazek plní, zmíněná studie ukazuje, že se děje pravý opak a relativní platy učitelů od roku 2021 klesají. Zatímco tehdy dosahovaly přibližně 125 % průměrné mzdy, dnes je to necelých 108 %. I když se platy učitelů nominálně zvyšovaly, kvůli vysoké inflaci se jejich reálná kupní síla snížila. Dnešní zvyšování platů tak nelze vnímat jako skutečné zvýšení, ale spíše jako snahu dorovnat jejich reálnou hodnotu z roku 2021.

V praxi to znamená, že učitelé si ve srovnání s jinými vysokoškolsky vzdělanými zaměstnanci vedou finančně hůř a hůř. Neochota vlády zvýšit výdaje na školství — navzdory zákonem stanoveným cílům — jasně ukazuje, jak to ve skutečnosti je s proklamovanou prioritou vzdělávání. Cenou za podfinancované školství je horší kvalita vzdělání, která má přímý dopad na budoucí produktivitu, konkurenceschopnost a životní úroveň celé české společnosti. **Kateřina Konečná**

Slušní lidé našeho národa: románová črta ze současnosti

Slušnost. Krásné, zvučné to slovo. Voní jako starý papír Masarykových spisů, jako levandule v babiččině skříni a jako pomněnky zasazené do krásy prvorepublikového gentlemana. Ano, taneše česká, elegantní, mírná a vždy decentní slušnost – pravá vlastenecká značka, kterou si dnes přivlastnil kde kdo.

Slušný je přece Pavel Blažek. Nepohnul brvou, když byl načapán v kavárně s člověkem, jehož jméno voní po spravedlnosti jako pivnice v poledne po karbanátkách. Je to muž zásad, který na otázky odpovídá s takovou noblesou, že i Orwell by měl radost. Dle jeho vlastního chápání je slušnost totiž především schopnost mlčet – ideálně o tom, co vás neohrožuje. A hlavně: občas se sejde s někým pochybným? Ale prosím vás, co je dnes pochybný člověk? Slušnost nadevše i přes Bitcoiny.

A co Vít Rakušan? Ach, to je jiná elegance. Když mluví, zní to, jako by vás uklidňoval hlas automatického rozhlasu před nárazem do zdi. A když čelí aférám? Neztrácí úsměv, jako by šlo jen o drobnou závadu na kreditu důvěry. A hlavně – vždy přece jedná v zájmu bezpečnosti. Takže ne, on není jen slušný. On je *institucionálně slušný*, což je něco jako být rytířem slušnosti 21. století po vzoru Dozimetru.

Ale nezapomínejme na klasiky. Radovan Krejčíř – slušný muž, co miloval svou matku, dokud mu neutekla z dosahu. Ano, občas nějaké to vydírání, vražda nebo pokus o převrat v Jihoafrické republice, ale nikdy nezapomněl popřát v televizi hezké Vánoce. A František Mrázek? Muž, který miloval hudbu, měl rád pořádek a na rozdíl od některých dnešních politiků uměl vyjednávat. Sice občas skrze hlavně zbraní, ale kdo jsme my, abychom soudili způsoby?

A pak je tu Pavel Novotný. Ten je tak slušný, až se mu z úst řine proud upřímnosti, který by urazil i dlaždiče. Ale on aspoň říká, co si myslí! Co na tom, že to někdy připomíná slovník opilého Švejka? V dnešní době je upřímnost přece taky forma slušnosti, zvlášť když na vás křičí z Twitteru ve tři ráno. Nyní ale již v base, slušný to člověk. Nemyslíte?

Zdá se, že jsme se vrátili do časů 1. republiky – ne skutečné, ale té literární, té ideální, kterou si malujeme jako omšelý plakát na zdi zchátralého hostince. V ní byli všichni tak nějak slušní, hlavně když se tvářili vážně a chodili na správné večírky. Dnešní slušnost už není otázkou činu, ale rétoriky. Můžete být prohnili jako sklep ve vlhké vlně, ale pokud mluvíte klidně a máte správný oblek, jste za slušňáka. Slušní lidé jsou přeci Spolu.

A tak jsme se naučili, že slušnost není ani morálka, ani poctivost, ani odpovědnost. Je to štítek, který si na sebe každý přilepí, když zrovna potřebuje vypadat jako hrdina vlastního PR románu.

Ale nezoufejme. Jak říkal starý dobrý Karel Čapek: »Nejvíce si musíme dávat pozor na slušné lidi, protože ti obvykle nejdřív slušně zatlučou hřebík a až pak se ptají, koho to vlastně přiblí.« Tak hlavně, že máme slušné lidi. Jan Klán

17. summit BRICS: společenství je na správné cestě, koncepce vícepolárního světa vítězí

17. summit BRICS napověděl, že toto společenství je na správné cestě. Dává totiž možnost státům, které chrání svoji národní a státní suverenitu, aby se zapojily do celého procesu. Není to soubor nadnárodních korporací vůči slabším.

Zmínil o koneckonců i čínský premiér Li Qiang, který uvedl, že »vzhledem k rostoucím konfliktům a rozdílům je nutné posílit rozsáhlé konzultace založené na rovnosti a vzájemném respektu« a že »vzhledem k hluboce propojeným společným zájmům je nutné usilovat o společný přínos prostřednictvím solidarity«. A to vnímám jako klíčové.

Z obecného hlediska znamená rozšíření BRICS širší globální dialog. BRICS nelze hodnotit jen jako spojení ekonomik a států – dříve pěti, nyní deseti plus dalších takzvaně přidružených – nýbrž jako civilizační dialog několika kontinentů a také kultur i různých rozvinutých ekonomik. Spojenectví umožňuje formulovat mnohem lepší, aktuálnější a realitou podložené projekty pro sdílený osud lidstva. To už není otázka jenom ekonomická, nýbrž také politická a celospolečenská, která se tady nastoluje a odpovídá na možnosti, jakým způsobem zajistit diplomatickými prostředky řešení sporů, jimiž je v současné době celý svět přetížen. Co vnímám jako podstatné, je, že to přestala být záležitost pouze těch tří již vytvořených center vícepolárního světa, ale že dochází k plnohodnotnému zapojení také dalších států a jejich společenských systémů do řešení krize. Vnímáme to zejména na změnách v hlasování uvnitř OSN i při rozhodování o ekonomických procesech, které jsou každý den na stole pro zajištění ekonomiky jednotlivých států. Podstata vícepolárního světa se naplňuje právě v tom, že umožňuje rovnoprávnou diskusi a postavení států, které přistoupily právě na onu myšlenku multipolárního světa a nesnaží se vrátit k přežitým formám bipolárního a jednapolárního uspořádání ani ke koncepci ekonomicky silných států, které vydírají, lépe řečeno vykrádají, ekonomicky Jih.

Tím, že svůj prostor nachází čím dál více států, dochází k omezení možnosti nadnárodních bank a korporací, aby ničily místní ekonomiku svojí vyděračskou politikou. Vnímám to jako hlavní i z pohledu neschopnosti šéfky unijní diplomacie Kaji Kallasové odpovědět pozitivně na výzvy ministra zahraničí Čínské lidové republiky Wang-I ke spolupráci s Evropou.

Evropa svojí politikou nezachytila trend vícepolárního světa a stále zůstává neschopná vnímat realitu, která se odehrává na hlavním poli vztahů – Rusko, USA a Čína – a dále ve vnímání pozice Indie, natož aby vnímala pozici Jižní Ameriky a Afriky. Až se divím, že s paní Kallasovou ministr Wang-I tak dlouho diskutoval, když musel znát od velvyslance ČLR její omezený rozhled.

A ještě bych zmínil diskutovanou reformu finančního systému, který s tím souvisí, což samozřejmě vyvolává velká nepřátelství těch, kteří jsou závislí na fungování starých systémů. Síla BRICS tkví v tom, že je schopen je překonat.

Vojtěch Filip, předseda představenstva Česko-čínské smíšené obchodní a průmyslové komory, lportal24

Další hra na protičínskou notu

Česká republika jako právní nástupce Československa se pyšní tím, že jsme byli čtvrtým státem na světě, který uznal Čínskou lidovou republiku, a od té doby vycházíme z principu jediné Číny.

Přes všechny peripetie tento princip samozřejmě respektovaly všechny vlády od vzniku ČR 1.1. 1993. Jsme přirozeně otevření jednáním s každou součástí Číny, a proto udržujeme obchodní vztahy se všemi, co mají zájem o ekonomickou spolupráci. Stejně tak se staráme o posílení spolupráce v oblasti vzdělávání, vědy, kultury a podporujeme cestovní ruch, aby lidé poznávali realitu Číny ve všech jejích aspektech. Víme, že je potřeba v mezinárodních vztazích udržovat určité principy, jež vycházejí ze členství v mezinárodní organizaci, kterou je OSN. Je třeba zdůraznit, že kdo sku-tečně rozhoduje, je 5 stálých členů Rady bezpečnosti. O to se i opírá česká politika.

Pokud jde o naše vztahy, nikdy nesklouzáváme k tomu, abychom zasahovali do vnitřních záležitostí jiných zemí, a tento princip je pro nás podstatný. Ale neznamená to, že bychom neměli šanci preferovat některé vztahy na úrovni místní, regionální a celostátní. Pro nás je důležité udržet mezinárodní standardy, podporovat vztahy mezi národy a rozvíjet přátelství.

O to více mě udivila informace, jakým způsobem v Praze funguje Tchajwanské centrum pro výuku čínštiny (Taiwan Center for Mandarin Learning, 臺灣華語文學習中心). Na první pohled jde o jazykovou školu, která má nabídnout výuku čínštiny, ovšem ve skutečnosti má za cíl oslabit vztahy mezi ČR a Čínou. Centrum vzniklo s podporou politiků, u nichž mě to nepřekvapuje – senátor Jiří Růžicka (TOP 09) a poslanec Marek Benda (ODS) jsou těmi, kteří rádi hrají na protičínskou notu. Jenže nástroj, který napomáhá mezinárodnímu uznání Tchaj-wanu je v přímém rozporu s oficiální českou podporou politiky jedné Číny.

To, že se centrum se otevřeně hlásí k LGBTQ agendě a účastní se například festivalu Prague Pride a podobných akcí v dalších evropských metropolích, je už jen třešnička na dortu, která ukazuje, jak ideologie prorůstají do našeho školského systému všemi směry. Na česko-čínské komoře dlouhodobě řešíme otázky školství a vědy a i otázku Tchajwanského centra jsme již otevřeli a hodláme dále v aktivitách pokračovat. Z důvodů, které jsem naznačil výše...

JUDr. Vojtěch Filip, předseda představenstva Česko-čínské smíšené obchodní a průmyslové komory

„Proč potřebujeme změnu režimu“

Reforma politického a ekonomického systému

S tímto debatním cyklem jezdí **spolek Svatopluk** po celé republice. Ve středu **9.7. přijel i do Kladna do restaurace Pražanka** v Kročehlavech. Mezi představiteli spolku vystoupil i sociolog **Jan Klán**, kandidát za **Stačilo! ve Středočeském kraji**, který seznámil přítomné v sále, s prioritami hnutí Stačilo! a KSČM, pro následující volby.

Spolek Svatopluk je národovecká formace, která se opakovaně odvolává na pověst o Svatoplukových prutech: „Napříč pruty nás spojuje vlastenectví, svoboda, demokracie a další hodnoty spolku,“ hřímají jeho představitelé - politolog **Petr Drulák**, intolerantní publicista Michal Semín a levicová nárovecká ekonomka **Ilona Švihlíková**.

Ilona Švihlíková, která vždy dává najevo svou levicovou orientaci, promluvila velice fundovaně k současné ekonomice. Přestože v programu spolku Svatopluk zní jasné přihlášení k takzvané pravici: „Díváme se na svět očima konzervativní pravice. Nejsme stoupenci kolektivismu, ani individualismu, ale společnosti, chránící svobodu a tradiční hodnotový řád, vycházející z duchovních kořenů naší národní identity.“ Jenže „národ“ je pro I.Švihlíkovou ta hlavní a jedinečná hodnota.

Hlavním cílem spolku, je v pojetí Druláka a jeho společníků „změna režimu“. Jde o součást projektu „Změna režimu“, za nímž v rámci spolku Svatopluk stojí předseda zastupitelů **SPD ve Středočeském kraji Tomáš Doležal**, který je expertem na sociální politiku a též poradcem předsednictva SPD a poslaneckého klubu SPD. Právě Doležal vysvětlil, co si pod oním heslem představit: „Chceme vrátit vládu nad Českou republikou zpět do rukou českých občanů a vyrvat ji nevoleným elitám EU, Bilderbergu a podobně. K tomu je zapotřebí hluboká systémová změna režimu.“

O bezpečnostní politice státu vnitřní i vnější hovořil představitel hnutí Stačilo! **Vyskočil**. Po té následovala diskuse. Beseda byla velmi zajímavá. EV

Kardinál Duka se omluvil Slovákům za Čechy, kteří je chtěli poučovat o svobodě a demokracii

Stovky věřících se zúčastnily Cyrilometodějské národní pouti v Nitře. Slavnostní pontifikální mši svatou celebroidl emeritní pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka. V úvodu promluvil slovensky a poděkoval za možnost slavit svátek patriarchů v Nitře. Následně poprosil Slováky o odpuštění za Čechy, kteří je poučují o demokracii a svobodě.

Připomněl také historické napětí mezi Slováky a Čechy, zejména protesty proti pražské vládě během pouti v roce 1933. »*Historie se bohužel znepokojivě opakuje,*« řekl Duka a omluvil se Slovákům za ty Čechy, kteří je nyní chtějí poučovat o demokracii a svobodě. »*Zapomněli, že demokracie, jak říkal Masaryk, předpokládá úctu, zbožnost a toleranci. Takže promiňte,*« omlouval se Slovákům na mši kardinál Duka. Podle něj by tato mise měla mít velký význam pro středoevropské země, na což se v dnešní době často zapomíná. »*Čechy a Slováky nespojovalo jen Československo, ale spojovali nás i čeští, polští a maďarští panovníci různých národností. Pak to bylo 70 let našeho společného státu se všemi problémy, které do něj vstupovaly. Země Visegrádské čtyřky jsou velkým dědictvím cyrilometodějské misie, kterou pak rozvíjel svatý Vojtěch a mnozí další,*« připomněl Duka.

Dodal, že odkaz misie soluňských bratří je aktuální i v 21. století. »*Myslím, že skutečné hodnoty, jako je svoboda, úcta k druhému, láska k rodině, láska k rodné zemi, jsou hodnoty, které nezmizí, dokud bude svět světem,*« dodal kardinál.

V Nitře nechyběl ani prezident **Peter Pellegrini**, podle kterého by cyrilometodějské slavnosti měly být nejen připomínkou historie, ale také důvodem k diskusi o tom, jaká bude naše budoucnost. »*Sejděme se a ukažme, že pro Slovensko můžeme udělat tolik, kolik udělali Cyril a Metoděj. Je důležité, abychom dnes přemýšleli, jak můžeme naši zemi posunout vpřed, jako nás v minulosti posunuli oni,*« řekl Pellegrini.

Napětí mezi českou a slovenskou vládou existuje od počátku minulého roku, kdy kabinet Petra Fialy (ODS) zrušil mezinárodní konzultace kvůli odlišnému pohledu na zahraniční politiku nového kabinetu slovenského premiéra Roberta Fica (SMER-SD). Ten je odpůrcem další válečné pomoci Ukrajině, navíc neváhal jednat ani s ruským prezidentem Vladimírem Putinem.**(pk)** , **lportal2**

Hrdinové se stávají padouchy, zatímco Česká republika se snaží postavit komunismus mimo zákon

Zatímco si Komunistická strana Čech a Moravy obnovuje podporu prostřednictvím kampaní proti škrtům, vláda se ji snaží umlčet před říjnovými parlamentními volbami prostřednictvím liberálního

totalitarismu, informuje JOHN CALLOW. „TO byli naši hrdinové.“ Olga Semelová smete listí z památníku, který se nachází v jinak zanedbané části pražského Olšanského hřbitova. Jako dívka byla členkou válečného odboje proti fašismu a pro ni nápisy na skromném společném hrobě nejsou jen jmény, ale vzpomínkou na živé, dýhající lidi, které znala a po boku kterých pracovala během budování socialismu v poválečném Československu. Dříve odpočívali v Národním památníku, pod transparenty a reflektory, v rozlehlé mramorové hale.

Po kontrarevoluci v roce 1989 byli bez okolků vystěhováni, jejich náhrobní desky rozbity a veřejně vandalizovány a jejich popel znovu pohřben společně v tomto mnohem skromnějším prostředí. Ani tady však nebyli v bezpečí, protože památník se stal terčem pravicových a neofašistických skupin a byl opakovaně poškozován a polit kanystry s krvavě rudou barvou.Takové zacházení je v příkrém kontrastu s úctou, která je prokazována hrobce Jana Syrového, premiéra, který se podílel na realizaci Mnichovské dohody, jenž leží jen pár set metrů odtud; nebo s novým památníkem nacistickému kolaborantovi Emilu Háchovi, postaveným na druhé straně města v roce 2005 a stále častěji dostávajícím občanské pocty. Minulost se přepisuje: den se stává nocí a noc dnem. Vlasovské divize (ruští přeběhlíci, kteří bojovali po boku nacistického Německa) jsou nyní oslavovány jako „skuteční osvoboditelé“ Prahy v květnu 1945, když se hnál na západ ve snaze vzdát se Pattonově postupující americké armádě; zatímco „vlkodlačí“ bandy ultranacionalistů a fašistů, které v měsících po válce vedly brutální teroristickou kampaň, jsou rehabilitovány a oslavovány na úkor českých a slovenských pohraničníků, kteří padli v bitvách o jejich porážku.

Evropská unie klasifikuje držení soukromého majetku jako nezczizitelné „lidské právo“, čímž fakticky kriminalizuje znárodňovací programy progresivních vlád a stanoví právní sankce, které výslovně spojují komunismus s fašismem jako dvojí totalitní zlo, které znetvořilo a dehumanizovalo dějiny kontinentu v průběhu 20. století.

Právě na tomto pozadí pravicová koaliční vláda Petra Fialy navrhla zákon, jehož cílem je postavit mimo zákon Komunistickou stranu Čech a Moravy (KSČM). Dne 30. května 2025 Poslanecká sněmovna schválila novelu trestního zákoníku, která stanovuje trest odnětí svobody až na 10 let za „podporu a propagaci komunistického hnutí“. Pokud jej prezident podepíše, vstoupí v plnou platnost 1. ledna 2026.

Petra Prokšanová, vedoucí komise odborného zázemí ÚV KSČM pro práci s mládeží, studentstvem a mladými rodinami a pražský lídr hnutí Stačilo! v nadcházejících volbách, však vysvětluje: „Zákon je napsán velmi vágně a ani ti, kteří jej předložili a schválili, nedokázali srozumitelně vysvětlit, co přesně zákon zakazuje. Podle různých interpretací by mohl zakázat zobrazování komunistických symbolů, jako je srp a kládivo, kriminalizovat veřejné akce pořádané komunistickým hnutím nebo dokonce zpochybnit

legalitu Komunistické strany Čech a Moravy.“

Dovedené do logických extrémů, pokusy o pozitivní kontextualizaci literárních a básnických děl Jaroslava Haška a Jiřího Wolker, pohled na poválečné plátno Maxe Švabinského nebo oslava hrdinství válečného odboje pod vedením Julia Fučíka a Jana Švermy, by mohly vést k trestnímu stíhání. Zdá se tedy, že dnešní liberální totalitáři to s vedením války proti kultuře a konstrukci minulosti myslí mnohem vážněji než jejich odpůrci z řad mainstreamové evropské levice.

Petra si uvědomuje, co je v sázce. „Musíte pochopit,“ říká, „že antikomunismus dominoval kulturnímu, politickému a intelektuálnímu životu České republiky posledních 35 let. V minulosti proběhly vážné pokusy o zákaz komunistické strany. Vládě se dokonce podařilo prosadit zákaz Komunistického svazu mládeže, který byl odvolán až po dlouhém, těžkém, ale principiálním boji zdola. Navzdory veškerému neustálému politickému tlaku je KSČM jednou z nejpočetnějších politických stran v naší zemi, zastoupenou ve volených orgánech na místní úrovni, v regionálních parlamentech a v EP. Dnes patří k hlavním silám opozičního, protivládního hnutí. Je jasné, že tento navrhovaný zákon bude použit proti nejmilitantnějším odpůrcům současné vlády – tedy komunistům – ve snaze je umlčet.

KSČM zaujímá velmi radikální postoj proti současné protilidové vládě P.Fialy a její antisociální a válečné politice. Nesouhlasíme s jeho politikou sociálních škrtů a změn zákoníku práce, které ničí práva pracujících a zvyšují věk odchodu do důchodu.

Budoucnost nesmí patřit temným, reakčním silám, které zoufale lpí na moci a hromadí bohatství, ale těm, kteří představují jasnou socialistickou alternativu k současné situaci založené na vykořisťování, útlaku a válce. Jsme proto přesvědčení, že žádná represe a pronásledování nás, komunisty, nikdy nedokážou umlčet.“

Paralely s 30. léty 20. století a zradou českého lidu fašismu ze strany západních liberálních demokracií jsou až příliš jasné. Ale jak listí odfoukává z kamenů na hřbitově a odhalu Bojujeme za bezplatné veřejné vzdělávání a zdravotnictví, stejně jako za výstavbu sociálních bytů v masovém měřítku, která by vyřešila endemickou bytovou krizi, která zemi sužuje.

V souvislosti s mezinárodní politikou usilujeme o to, aby Česká republika vystoupila z agresivního vojenského paktu NATO a aby občané naší země mohli v referendu rozhodnout, zda chtějí vystoupit z Evropské unie. Navzdory tomu nyní v řadě evropských zemí probíhá nová vlna protikomunistické kampaně.

Ve specificky českém kontextu tento nový protikomunistický útok zjevně souvisí s tím, že po porážce KSČM v posledních parlamentních volbách se strana rychle obnovila a dokázala uspět – díky své účasti v hnutí Stačilo!, které iniciovala – v nedávných volbách do Evropského parlamentu a regionálních parlamentů v Čechách a na Moravě. Pokud jde o regionální vlády, počet našich zástupců jsme dokonce ztrojnásobili. Nyní se připravujeme na zopakování těchto úspěchů v parlamentních volbách, které se budou konat začátkem října. V tomto světle se zdá jasné, že plánované zákazy jsou do očí bijící taktikou současné vlády, jejímž cílem je pošpinit naše jméno a zastavit naše úspěšné tažení.

Jako komunistická strana bereme tento nejnovější legislativní útok velmi vážně. Z tohoto důvodu se připravujeme na složitou právní bitvu.

Zároveň se snažíme mobilizovat veřejnost proti této protidemokratické kampani a vysvětlit, proč je tak důležité stát společně s komunisty a bránit zbytky našich demokratických práv a svobod. Jak již bylo zmíněno, celá tato záležitost má silný mezinárodní ohlas. Z tohoto důvodu se snažíme zvýšit povědomí o aktuálním vývoji v naší zemi v celé Evropě a progresivním světě. Velmi si vážíme solidarity, které se nám v této souvislosti již dostalo, a to nejen od komunistických a dělnických stran z celého světa, ale i od řady dalších organizací, hnutí a jednotlivců, kteří se na této situaci vášnivě starají.je triumfální nápisy minulosti, je Olze Semelové i Petře Prokšanové jasné, že socialismus je nadějí i tlukoucím srdcem budoucnosti.

Převzato z: <https://morningstaronline.co.uk/article/heroes-become-villains-czech-republic-moves-outlaw-communism>

Český, režimní, EXORCISMUS .

Západní Evropa, EU, se považuje za demokratickokřesťanskou humánní unii 27 států.

Téměř v celé EU i v tom " pravdoláskovém " Česku, však vládne prapodivný exorcismus. Vládní exorcisté, sami posedlí dáblem nacionalistické nenávisti, spolu s nenávistí ke svým vlastním bližním, kriminalizováním vyhánějí z lidí andělský intelekt, toužící po pospolitém mezinárodním přátelství se všemi národy, s touhou po míru. Vládní dábělští exorcisté vnášejí do srdcí a myslí občanů tu svoji nízkou a podlou nenávist. Nenávidět je snadné. Nenávidět dovede každý hlupák. Žijeme ve 21. stol. a katolická církev, spolu s vládními činiteli, provozují svůj obrácený exorcismus, neboť dáblem nenávisti posedlé lidi, tito mocní exorcisté velebí, vyznamenávají je a skutečnými lidsky čistými křesťany pohrdají, viz . kněz T. Halík a polistopadové vlády.

V ČR máme údajně 10 až 20 katolických exorcistů - vymítačů dábla. A přesto máme plnou vládu lidí, politiků, posedlou dáblem nacionalistické, třídní, stranické i občanské nenávistí. Proč restitucemi obohacená církev neplní svoje poslání a nevyhání z našich vládních politiků jejich nízkou, podlou a nebezpečnou nenávist, která zbrojí a stále touží po válkách? Nejvíce posedlí dáblem nacionalistické i občanské nenávisti jsou, jak je všem dobře známo, ministři Lipavský, Rakušan i pí. Černochová, paní vládní europoslankyně Nerudová, senátorka Němcová, poslankyně Pekarová Adamová atd.

Vyhánět dábla nenávisti by mohl vrchní český exorcista se svými pomocníky i z některých umělců - pana Hřebejka, Hrušínského, Svěráka, Mádra, z umělkyně E. Holubové ap. Práce by měli ti čeští exorcisté dost a dost.

Vrchním exorcistou, dokonce šéfem Mezinárodní asociace exorcistů, je údajně Čech Karel Orlita. Katolíci Mezinárodní asociace se chovají ve 21. století jako nějaká sekta v době středověkého temna. Ještě, že nemají ti sami, dáblem nenávisti posedlí, katolíci svoji Mezinárodní inkviziční asociaci. Myně jsem se domnívala, že povinností církve je v lidech mírnit nenávist, uznávat Desatero a učit lidi milovat své bližní, jako sebe samé. Kde se bere ve vládních politikách a v některých umělcích tolik ostudné, nekřesťanské, až satanistické nenávisti, za kterou se vůbec nestydí? Také církev svatá, sebezbožná, vede neustále mezi sebou studené války. Prozápadní, dáblem nenávisti posedlí exorcisté, papeženci, Halíkovci, vedou svou válku proti, zdravým rozumem obdařeným, Dukům, Dukovcům. Na čí straně je pravda je naprosto zřejmé. Nenávisti slouží lži, lásce pravda a pravda nikdy nemůže sloužit nenávisti. Zdravý rozum, altruismus, ryzí pravda, opět zvítězí nad tou proľhanou, licoměrnou nenávistí posedlých exorcistů.

Zní to sice pateticky, avšak i nadějně realisticky .

Eva Dolejšová

Kalendáře na rok 2026 jsou již k dispozici na OV KSČM Kladno

Cena stálá – 70,- Kč

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 0e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz *MIČ 47 437 Nevyžádané příspěvky se nevracejí*